

דרוע לא בא המהפכן, די האדום? * הבעיה הדמוגרפית, סכיזופרניה ממוסדת *

גם הפעם אין כל אפשרות לפרסם במלואם את כל הנאומים (שישה במספר) שנאמו בשבוע שעבר, בי מושב ההורף האחרון של הכנסת. נסתפק בכמה קטעים מן הנאומים השונים:

על התוספת לחיילים:

דוגמה מוחשית לעקיפת מליאת הכנסת היא ההחלטה ש נתקבלה השבוע בחקיקת הכספים, המקטינה את ההקצבה לחיילי צה"ל במחצית השנה האחרונה לשירותם. לא העזו להביא את הענין לדיון במליאת הכנסת, ולפיכך החליטו לגמור את העניין בחדר הדברים.

בצורה מכוונת זו ניתן יהיה לקבל אישור להחלטות נוספות מסוג זה, שדעת הציבור אינה טובלת אותן. הסתיי גיויתנו באות לחסל תופעה זו.

אם יש לכם דם, בואו ותגלו את גבורתכם במליאת הי כנסת, ולא במרקחת הקנוניות של "שמור לי ואשמור לך", שתוק לי ואשתוק לך".

על התגמולים לנכי רדיפות הנאצים:

ממשלת ישראל נכנסה בשנת 1956 לעיסקה הנראית כיום מזורה ומפוקפקת. בעיסקה זו לקחה ישראל מהממשלה ה גרמנית סכום גלובאלי, וקיבלה על עצמה את ההתחייבות לשלם תגמולים לנכי רדיפות הנאצים מאוצר המדינה. ייתכן שהיה מקובל יותר. ייתכן שממשלת ישראל, כאשר עשתה את ההסכם עם הממשלה הגרמנית, סעדה בהערכת הסכומים. אבל לא הנכים צריכים לסבול מסעות של פקיד ממשלת ישראל. אילו לא עשתה ממשלת ישראל הסכם זה, היו נכים אלה מקבלים כיום תגמולים לפי החוק הגרמני. הייתכן שכנה במדינת ישראל, במדינת היהודים,

הגדולות לכפות על מפלגות קטנות, ובעיקר על מפלגות חדשות. צירופי אריות מצחיקים. זה קרה לכל הרשימות הספרדיות. תמיד נתנו להם כל מיני צירופים שונים ומשור נים.

שקמה כהן צירדון:

זה מעניין. זה רעיון טוב. אבל אז מפא"י תיקח לעצמה גם נשר, גם אריה, גם נמר, וישאירו לכם עכבר ועכברוש. גבריאל כהן: יש ניצים ויונים... אורי אבנרי: גם ניצים וגם יונים וגם כל הציפורים האחרות — כולם בתוך מפא"י.

על הטלוויזיה בבחירות:

אני רוצה למחות — אני רוצה להסב את תשומת לב הי ציבור — למה שנעשה בוועדת החוקה חוק ומשפט לגבי הבחירות. החוק שלפנינו (על עניין השימוש באותיות), שבו מעוניינות המפלגות הגדולות, עבר דרך הוועדה בקצב של דהירת סוס. ואילו חוק אחר, שהוא לאין שיעור חשוב יותר, שהועבר לוועדה — הצעת החוק שלי להפעלת הטלוויזיה בי מערכת הבחירות — מתעכב באופן שרירותי בוועדה, מפני שמפא"י — מפלגת העבודה — מני ונמור עימה למנוע שימוש בטלוויזיה על ידי המפלגות הקטנות.

שמואל תמיר:

מוטב תאמר: המפלגות הי זקנות רצות למנוע מהמפלגות הצעירות. אורי אבנרי: בדיוק. זה נאמר בפירוש עלידי דובר מפלגת העבודה בשעת הדיון, בניגוד להחלטת מליאת הכנסת. הזמן עובר, הבחירות מתקרבות. ובעוד שהמפלגות הגדור לות חילקו לעצמן 15 מיליון לירות מכספי הציבור לתעי מולת בחירות — מני ונמור עימן למנוע מן המפלגות הקטי

אידיאל של שלום ואהבה בינלאומית, נגד המלחמות, נגד הלאומנות הצרה, נגד הגזענות? האם פלא הוא שגאון צעיר בן 23, דניאל כהן-בנדט, יהודי מובהק ובעל הכרת, פונה אל המהפכה הקומוניסטית, ו אינו רואה את מקומו במדינה הנראית לו שוביניסטית? יגאל אלון: כאלה היו גם לפני המלחמה בכל הארצות, כולל ישראל. אורי אבנרי: וחבל. גם אז חבל שלא משכנז אותם. הרי אף פעם לא ערכנו חשבון, כבוד השר, כדי לברר כמה עולים הפסדנו, בשלושת הדורות האחרונים, בגלל נטיות מסוג זה.

על חזון השלום:

אנו מאמינים כי ישראל יכולה להיות אבן-שואבת למיטב הנוער היהודי בי עולם, אתגר למיטב הכור חות האינטלקטואליים.

ישראל — כפי שהיא צריכה להיות, כפי שהיא יכולה להיות.

ישראל — המשולבת בי מרחב כלכלי עצום, מן מי אוקיינוס האטלנטי ועד גבול הודו;

ישראל — השותפת לי שוק מרחבי אדיר, בעל פוטנציאל טכנולוגי עצום. ישראל — שתמש מעבד דה וחיל-חלוץ למהפכת העמים הנחשלים.

מדינה כזאת תהיה מגדור הקורא למרחקים. אך מה לזה לישראל של תוכנית אלון, הגיטו הי

אליאב

את זאת אנחנו

מבוצר והמונח? זו אינה מסוגלת לפנות אלא לתחושה הפרימיטיבית של שט!

על הדת במדינה:

שרי הקליטה ציטט היום את דבריו של איש יהודי גדול, הרב לואי פינקלשטיין, וספק עם סגן-ראש הממשלה שמע את אשר ציטט שרי הקליטה. הנה הדברים: "הנוער יבוא בהמוניו רק — רק! — אם יחוש שזאת הדרך לסייע בהצלת העולם". בהצלת העולם, לא באידיאל שוביניסטי צראופק, לא במדינה שאין בה הפי לרה בין הדת והמדינה. שבה אין מקום מכובד למאות אלפי הזוגות המעורבים הקיימים בעולם היהודי.

על הבעיה הדמוגרפית:

במצב הקיים תבוא — במקרה הטוב ביותר — עלייה של כמה רבבות לשנה. תבוא ברכה גם על עלייה זו, אבל היא לא תשנה את יחסי הכוחות במרחב ובארץ. אין בה פיתרון לבעייה הדמוגרפית, שתתעורר אם תצליח ממשלת הליכוד להאומי להגשים את חלומה הכמסום, ולהחזיק בכל השטחים הכבושים. הריבוי הטבעי של הערבים, ששרדו תחת שלטון ישראל ברבע זה, הוא כ-60 אלף לשנה.

על הסוכנות היהודית:

כדי לקדם את העלייה, יש לחסל את הסוכנות הי יהודית, שאינה אלא מיכשול לכל אורך הדרך. הפרדה בין העלייה (המפוקדת בידי הסוכנות) ובין הקליטה (המסורה בידי הממשלה), סכיזופרניה ממוסדת זו, היא אבסורד. דרוש לנו מיניסטריון לעלייה, פשוטו כמשמעו, משרד שיפעל בארצות-ההגירה, כשם שפועלים שם הנוציבים העליונים וסוכנויות-העלייה של ממשלות אחרות: קני דה, אוסטרליה וכו'. זה יפריע למפלגות, אשר מחלקת-העלייה של הסוכנות היא שדה-מירבץ לשליחיהן. אבל זה יועיל לעלייה.

על הגימלאות לח"כים:

רק כמפס אחד ברצוני להסביר מדוע אני מתנגד לחוק זה (חוק הגימלאות לנושאי מישרות). מנחם כהן: יש דבר שאחת בעד? לובה אליאב: זה לא נכון, הוא אמר קודם שהוא בעד עלייה המונית. אורי אבנרי: יש בחוק זה פגם אסתיטי, והוא: לפי חוק זה ייקבעו להבא הגימלאות של ח"כים וזכויות אחרות שלהם כהעדה של הכנסת. כיום מחייב הדבר דיון במליאה. אני חושב שיש פגם אסתיטי בכך שהכנסת מעבירה לי טיפול בחקעה דברים הנוגעים לעצמה, מפני שהדיון בחקעה אינו נערך לעיני הציבור.

נות את השימוש במכשיר הזול ביותר, הפשוט ביותר, הי דימוקרטי ביותר — הסלוויזיה.

על העלייה:

אנו בעד עלייה יהודית המונית. אנו רואים ביהודי העולם מצבור טבעי של כוח-אדם לעלייה. הזיקה היהודית בין האומה העברית החדשה בישר אל לבין העם היהודי בעולם היא עובדה טבעית, חיו בית ובתקיימא. מכאן שאנו מחייבים כל יוזמה וכל פעולה שיש בה כדי לעודד את העלייה מרצון, ואנו נוטנים את דעתנו על הגורמים לעלייה ועל המיכשולים בדרך.

על יגאל אלון:

(אחרי שאלון פתח בנאום גדול את החיכות על העלייה). הקשבנו בדריכות רבה מאוד לנאומו הכפול של השר יגאל אלון — הנאום של סגן-ראש הממשלה והנאום של השר לקליטת-העלייה. השר-לקליטת-העלייה הוא צעיר השרים, המופקד על צעיר משרד-הממשלה. סגן-ראש הממשלה הוא השמרן שבשמרנים, דובר האורתודוכסיה הציונית הקונפורמיסטית ביותר. הסתיירה הזאת בין שני התפקידים המתמזגים באישיות אחת — היא שהטביעה את חותמה על שני הנאומים שהם אחר.

על הנוער היהודי:

סגן-ראש הממשלה משתמש בכל הזדמנות כדי לספר לי עיתוני העולם — אותם קוראים המועמדים-בכוח לי טיפולו של שרי-הקליטה — שעל ישראל לספח את רמת הגולן, את בקעת הירדן, את חוף ים-המלח ואזור חברון, את רצועת-עזה ור צפון-סיני, את חוף ים-סוף ושארם-אלי-שייך, כל זה בי נוסף על ירושלים המיוזרת חית.

אלון

יקבל פחות תגמולים מכפי שהיה מקבל אילו היה נשאר בגרמניה. או אילו ממשלת ישראל לא היה עושה את ההסכם האומלל הזה? מכיוון שלא הנכה צריך לסבול בגלל טעויות של הביורור קרטיה, אני מציע תיקון פשוט: בלי קשר למה שאומר החוק הישראלי, נכה רדיפות הנאצים לא יקבל בשום מקרה פחות ממה שהיה מקבל אילו היה קיים אותו. הסכם לוכסבורג האומלל.

על התנהגות גח"ל:

(לגבי אותו חוק של תגמולים לנרדפי הנאצים. ח"כ גח"ל, צבי צימרמן, הגיש שורה ארוכה של תיקונים לשיפור החוק, ברוח עמדתו. אולם כיו הניעו הסייטגניות אלה לי דיון ולהצבעה במליאה, נס' תבר כי צימרמן ביטל אותן).

לפנינו שני סוגים של נכים: נכי רדיפות הנאצים, שהם נושא החוק ש-לפנינו; ונכי רדיפות הי קואליציה, אורדיקות מי שלת הליכות הלאומי. אני מתכוון לח"כ צימרמן.

כולנו מבינים מה קרה. שורת הסתייגויות ארוכה נמחקה לפתע, ואינה מו באת כלל להצבעה. כולנו מבינים, שזה נעשה בלחץ הקואליציה. אני שואל בכל הרצינות: איזה פרלמנט יש לנו? איזה מיסטר יש לנו, אם הברה-הכנסת צימרמן, שדיעותיו ידועות לנו, שאת לאומי הנלהבים על נושא זה שמענו — נאלץ לוותר נאלי דיעותיו, המצומצמות על הכרתו, בגלל חישובים קואליציוניים? אני חושב שדבר זה, יותר מכל דבר אחר, זורק אור מחריד על התנוונות הפרלמנטריזם הי ישראלי.

על אותיות המפלגות:

זה זונג להצעת-חוק, שבאה לשלול ממפלגות חדשות את הזכות להשתמש, במערכת-הבחירות, באותיות שהיו שייכות, פעם, למפלגה שאינה משתתפת בבחירות. כל הריכות הזה על האותיות הוא מגוחך. הגיע הזמן לעבור לשיטה המקובלת במדינות מתוקנות, והיא שיטה של מיסטרנים. המיסטרנים מתחלקים לפי מיסטר הקולות ש קיבלו המפלגות בבחירות האחרונות, כלומר: לפי סדר הגודל בכנסת היוצאת. או יתבטל ממילא כל החיכות הזה, שהוא באמת מגוחך, על אותיות. על אותיות. כולנו יודעים שיש לפני כל בחירות נסיון מצד המפלגות

צימרמן